

Notus vane glorie

gerat vt de humili ⁊ pura confessiōe appetas commē
dari certe si te censeris vulneratum non timeas in fi
ne cōfessionis detegere vulnus. Est enim scienduz q̄
grauius ē esse inobediētē vel irreuerētē patri vel
matri pp̄iē q̄ illi cui nō sic tenetur obediētiam vel
reuerētiam exhibere. et graui⁹ est turbare vnū sanctuz
hominē aut deridere ipsū q̄ vnū hominē viciōsū. Et
grauius puocare vnā psonā religiosā ad aliquod pec
catū quod ē cōtra confessionē eius q̄ vnā psonā secu
larē ducere ad idē peccatū. Et grauius est inspicere
impudice vnā iuuenēt religiosā mulierē q̄ secula
rem. Scdm̄ beatum gregoriū. Nō licet intueri quon
nō licet cōcupisci. Et idco dico esse graui⁹ illud vi
ciose respicere quod est graui⁹ cōcupiscere. Hoc idē
intelligo de tactu et quo cūq̄ verbo aut tactu ipudi
co de cōditione psonē cū qua peccasti sufficit exem
plū iam dictū Non ergo sis cōtentus dicere non bñ
custodiui visū aut dicere conuerti pluries aspectum
in faciem cuiusdem persone cuz complacentia ⁊ yma
natione impudica. Sed dic qualitatem ⁊ conditionē
personē ⁊ si de visu expedit sic dicere multo magis de
verbo impudico dante prouocationem ad peccatum
⁊ de tactu autem commotione carnis libidinosa ha
bita ex allocutione vel appropinquatione ad corpus
alicuius.

Intentio habita in peccatis. **Ca. r.**

Grauius est facere quodcunq̄ pctm̄ cum inten
tione prouocandi aliquem ad simile aut ad ali
quod peccatum q̄ ad satisfaciendum sibi ipsi tantum

Intentio habita in peccatis.

vt si noueris defectū alicui⁹ vt facias ip̄m despici aut
min⁹ reputari ppter inuidiā tuā vel aliā maliciā aut
si fecisti aliquē actū cum oculis aut cum manib⁹ ver
sus aliquā personam vt puocares eē ad malum ⁊ sic
de alijs peccatis factis studiose tātū in dānū fac en
tis sed etiā in proximi detrimentum que quidē pctā
nō sufficit cōfiteri nisi explicētur intentiones malicio
se que recte assumilantur demonibus aīarū damnatio
nem insidijs suis pcurantibus pro quarū salute xp̄s
sanguinē suum effudit: ⁊ sunt inimici xp̄i quia student
animas perdere Item descensus de pctō in peccatū
est diligentius perscrutandus. Non enim est ita gra
ue vnum pctm̄ simplex sicut illud cuius occasione plu
ra alia peccata sūt commissā. Unde si studiose fecisti
aliquem defectū tali modo q̄ alius fuit culpatus de
hoc ⁊ non excusasti innocentem sed p̄misisti est iuste
pati vel si pro defensione vnus mendacij protulisti
ba i iuriosa aut incurristi plura alia mendacia ad p
excusatione vni⁹ mendacij vel pcti cōmisisti periuriū
⁊ ob hoc fuit suspitio de alio vel facta iniusta punitio
super aliquem aut ortū est odium aut aliqua turbatio
inter aliquos. Quia hec ⁊ cōsimilia que et peccato pri
mo sunt consecuta debent cum primo peccato princi
palius explicari.

Aduertenda est occasio peccati. Cap. xi.

Similiter de circūstantijs pctōrum non solū cir
cūstantias p̄dictas vel similes sed etiam occa
siones et causas peccatorum propter quas incurri
t si ipsa peccata valet quia neglexisti ea vitare sicut